

GAZETA KRAKOWSKA

Nr. 4.

W PONIEDZIAŁEK DNIA 18. STYCZNIA 1796.

Z Warszawy d. 12. Stycznia.

Dnia 9. tego miesiąca woyska Pruskie z Regimentów Larisch, Phul, d'Anhalt i Jung-Schwerin, tudzież z regimentów, konnych, Bruknera dragonów i huzarów Trenka złożone, pod przewodnictwem Jenerała-Leytnanta Klinkowström, weszły do tutejszego miasta w dobrym porządku i przy odgłosie muzyki, o godzinie 11. zrana, a zaiawszy wszystkie warty rozłokowały się po kwaterach. — Przed wczorem w wieczór przybył tu Jenerał-Lieytnant Wendelfson

Z Londynu d. 25. Grudnia.

Przed wczorem popłynął Xzę Artezyi na fregacie Jazon z Portsmut do Leit, a z tamtąd się do Edynburga uda.

Wielki szambelan, oznaymił w dworskiej gazecie, iż niebędzie żadnego zgromadzenia u Dworu, aż na 8. Stycznia 1796. w dzień obchodzin urodzenia Królowey. Wczoray przybyła sztafeta od Królowey z Windsor, iż się Krol daleko lepiej ma. Początek iego choroby pochodził z tegiego zaziębienia, które się w letarg i osłabienie zamieniło. J. K. M. był już wczoray zrana w S. James oczekiwany; ale nadwórni doktorowie odradzili mu tę podróż, z bojaźni aby się znowu nienaziębił. Od dnia iutrzyszego z mnieyszą się wizyty doktorów.

Z Woolwich i Tower wysyłaia wiele wojennych sprzętów i amunicyi do Gib-

raltaru; oprócz tego mają tam ieszcze trzy regimenta popłynąć.

Francuzki Dyrektoryat, ponowił niedawno rozkaz, aby wszyscy Brytańczykowie, którzy nie są osiedli we Francyi, wyszli z granic Rzeczypospolitey.

W Parlamencie niezaszło nic ważnego. Na wniosek P. Pitta, odwołane iego sesye aż do 2. Lutego.

Podług wiadomości z Hiszpanii, Francuzcy korsarze doznaia w Alikancie i innych Hiszpańskich portach wielkiey pomocy: przyprowadzaią tam wiele Angielskich okrętów. Wszelkie przełożenia w tej mierze, były dotąd bezskuteczne.

W tych dniach umarł Jenerał Clinton, a Jenerał O'Hara został na iego miejscu gubernatorem Gibraltaru. — Znany mówca Thelwell iak słysząc ma się udać do Ameryki.

Chociaż wszelka komunikacya handlowa z Francją przecięta, pokazuje się jednak, iż tego roku zapłacono od wprowadzonego wina Francuzkiego 11,107. fun. szterlingów.

W tym roku urodziło się w Londynie 18,361. ludzi, a umarło 21,179.; pomiędzy ostatniemi znajduie się 4,466. dzieci. Po między 21,1982. ludzi, w czasie 5. lat do szło 65. osób od 90. do 100. lat i najstarszy, który umarł miał właśnie 100. lat. W przeszłym roku była liczba umarłych o 1,938. mnieyszą.

Prezydent Wasington, kazał oświadczyć, iż nasz konsul terażniejszy w Rho-

de-Island. Tomasz Moore nie jest więc uznanym za konsula w północnej Ameryce, ponieważ napisał do gubernatora w Rode-Island w takich wyrazach list, które ubliżają powadze zjednoczonych Stanów.

Na dniu 16., wszystkie wojska, które jeszcze pod komendą Jenerała Doyle na wyspie Dieu się znajdowały, odpłynęły, i były już na powrót 17. około Quiberonu. Przed wczorsem przybyła z tamtąd fregatta Malampus o 38. armatach, i częścią wojska do Portsmouth.

Nawet i tutejszy poseł Pruski Baron Jakobi, zaczął wyjechać z Francji wdawać się za Xiążętami Montmorencem i Broglie, i innemi emigrantami, którzy się rozbili pod Kale. Los ich jeszcze niewiady.

Pieniądze, które kommissarz Watson, dla naszych wojsk na lądzie, od 27. Kwietnia aż do 16. Października ztąd ciągnął, wynoszą 1. mill: 784,575. funt. szterl.

Brygada która na obsadzenie Kapu do breynadziei przeznaczona, ma się z 3. regimentów piechoty i 1. letkiej jazdy składać. — Jenerał Paoli osiadł już tu w Londynie.

Z Bazylei d. 16. Grudnia.

Przypadek, który się niedawno w tutejszych okolicach zdarzył, i który mógł na całą Szwajcaryą ściągnąć nieprzyjemne skutki, uczynił tu niemałe wrażenie. Dwóch rzemieślników Francuzkich, zabawiwszy tu nieiaki czas, umyślili udać się przez Olten małe miasteczko w kantonie Solerskim do Zurich. Okazali w Hausensztejn na granicy Bazylei i Soleru, swoje paszporta od P. Barthelemy, iako ambasadora Rzeczypospolitej Francuzkiej i Magistratu tutejszego miasta, tudzież od wydziału ocalenia publicznego konwencji, który im pozwolił podróżować do Szwajcar. Wszystkie te papiery po przeczytaniu i przeyrzeniu, znalezione za dobre, i ci dwaj Francuzi ciągną dalej swoje podróz. Wyszedszy na równiny napodkali niedaleko Olten, człowieka mizernie ubranego, który niepozdrawiwszy ich nawet,

domagał się, aby mu pokazali swoje paszporta. Oni mu oświadczyli swoje zadziwienie nad podobnem żądaniem, na publicznej drodze od człowieka nieznanego; ten im odpowiada w grubiańskich wyrazach, iż ich inaczej niepuści; pokazują mu nareszcie swoje papiery, a on pozruciwszy im laską kapelusze, powiada się być wójtą Olińskim. Otwiera potem ich paszporty, i mówi, iż żadnego szacunku niema, więc nakazuje im aby się natychmiast wrócili. Ci zaczęli mu przekładać, a on zawołał ośmiu chłopów z kłami, iak wzięli nieboraków okładać, jeden się na miejscu został, a drugi się ledwie do pobliskiej wioski zawlekl, z kąd posłał dopiero po swego ztłuczonego przyjaciela. Tak pokrzywdzeni owi młodzieńcy zawiezieni z tej wioski do Arau, pobliskiego i gościnniejszego miasta, kantonu Bernskiego, gdzie ich z wielką ludzkością przyjęto. Tamtejszy Magistrat, rozkazał natychmiast spisać protokół wszystkiego i posłał go P. Barthelemy. Ten dożywego przejęty gniewem za taką zniewagę Rzeczypospolitej Francuzkiej i barbarzyński postępek, domagał się, aby ci zabójcy, podług jego wyrazu natychmiast byli ukarani. Kanton Solerski wysłał zaraz dwóch deputowanych do Bazylei, aby zagodzić tę sprawę, ale P. Barthelemy, niechciał się z nimi widzieć; nakoniec znaleźli przecię tyle sposobności, iż otrzymali audyencyą; wyrzucił im mocno postępek ich wójty, i domagał się wyrównującej zabójstwu kary, a nadewszystko skaśowanie wójty. To ostatnie żądanie wielkie uczyniło wrażenie w Solerze; ale P. Barthelemy ponowił na piśmie swoje żądanie, i dał poznać kantonowi, iż wojsko Francuzkie, nieznamyduie się tylko o 3. mile od granicy; ten rad, nierad musiał wójty i chłopów kazać w areszt wsadzić i rozpocząć ich proces.

Z Hagi d. 20. Grudnia.

Dnia wczorayszego złożyli deputowani prowincyalni, w Jeneralnych Stanach swoje kreski, względem konwencji naro-

dowey, a jutro przystąpią do zupełney konkluzyi.

Na d. 26. t. m. cały nasz garnizon stanął w paradzie; wyszła do niego deputacya od reprezentantów Hollandyi, w asystencyi posła Francuzkiego. Reprezentant Nuhout miał mowę do niego, w której mu oznaymił o zawartem armistycyum, pomiędzy Francuzami i Celsarzem, i że te szczęśliwe zdarzenie potrzeba uważać, iako poprzednikiem upragnionego pokoju.

W Amsterdamie zaaresztowano pewnego Beaudos, który miał do uknowanego spisku należeć, zatrzymania do Rzeczypospolitey należących pieniędzy. Obywatel Gewers zosła jeneralnem kasyerem kraiowey lotteryi, a obywatel Fontegu został do interesów konfederacyynych na lądzie wezwanem.

Kupiec Pontoi i syn w Amsterdamie, nieiest w stanie wyptacenia reszty swoich długow, które do 4. millionów Zł: holl: mają wynosić.

Z Madrytu d. 17. Listopada.

Świeży postępek Emigrantów Francuzkich w Kadyx bardzo był naganiony u Dworu. Dla obrony miasta znajdowało ich się 3,000. w Kadyx pod kommandą Hrabi St. Simon. Po zawartym pokoju z Francya byli do Indyi przeznaczeni; tym czasem zbraniając się tam iść, zostali się jeszcze w Kadyx. Właśnie, kiedy komendant Richery wysiadłszy z okrętu poszedł z kilkoma oficerami floty Francuzkiej, bez wszelkiej broni do miasta, oni trzymali w morskiej bramie wartę. Nayprzód zaczęli go znieważać, a nakoniec przystąpili i do uczynków, tak dalece iż Richery musiał tego odleżeć. Francuzki oficer przybiegł do Xcia Pokoju z uzaleniem się od kommandanta całego floty, prosząc o sprawiedliwość. Xże przyrzekł uczynić iak naydokładniejszą sprawiedliwość; i w samey rzeczy Dwór rozkazał natychmiast całe korpus ztamtąd do Porto-Maria wyprowadzić, gdzie iuz musiało stanąć. Francuzki oficer pojechał do Paryża.

Król rozkazał iż zasiadziącym przed tym po różnych miastach Francuzom, a za wybuchnieniem wojny z kraiu oddalonym, wszystkie dobre, które im po konfiskowano, będą nazad popowracane.

Z Moguncyi dnia 29 Grudnia.

Armistycyum ieszcze tu nieiest publikowane w armii Celsarskiej; ale to tylko dla tego, iż zawarta ugoda poszła do ratyfikacyi do Wiednia.

Gdyby niezwycięztwo, które Jenerał Scherer otrzymał we Włoszech, mowią tu, iż ciężko, żeby armistycyum było doszło do skutku. Zapewniają także, iż negocyacye pokoju pomiędzy Austryą i Francyą bliskie są ukończenia.

Z Bazylei dnia 26 Grudnia.

Przedwczorem w wieczor przybyła iuz Królowna Francuzka do Hünegen w asystencyi iednego pułkownika i Pani Souci. Ażeby uniknąć wszelkiego pozoru i nieprzyzwoitości, wywieziono ją potajemnie z Paryża, i nawet podczas podróży zachowano ściśle inkognito. Tu w Hünegen wysiadła umyślnie dla niej w przygotowanym domu; nikomu się z nią niewolno widzieć, i nawet przystęp do miasta wszystkim cudzoziemcom zabroniony. Jak tylko stanęła, wysłano natychmiast kurjera do Freyburga, aby więźniowie stanu zaraz ztamtąd ruszeli. Zamiana będzie dziś wieczór około godziny 6; ale iakim sposobem będzie wykonana, ieszcze niewiadomo; to tylko pewna iż miasteczko Szwajcarskie Richen o milę ztąd, które się ztyka zgranicą Austryacką, do tego przeznaczone. Zaraz po zamianie wyjeżdża z nią Xze Gavres, i dziś ieszcze będzie w Laufenburgu, a jutro na Instrak do Wiednia się uda. Ponieważ mu nocą przypada tędy przejeżdżać, niebędziemy więc mieli tego ukontentowania widzieć Królowney. P. Bacher odbierze więźniow stanu. Królowna się w dobrym zdrowiu znajduje. Dała się kilka razy słyszeć iż iey bolesno przychodzi opuszczać swoje oyczyznę. Hrabia Carletti przybył tu dziś w samo południe.

Z Rzymu dnia 16 Grudnia.

Dla zapobieżenia niedostatkowi gotowych pieniędzy, było kilka partykularnych kongregacyi; zapewniaia iż wkrótce będzie nałożony wpaństwo Papieżkich na wszystkie dobra duchowne i zakonne podatek po pięć od sta. Według obliczenia ten podatek ma wynosić dwadzieścia millionów szkudow, które będą użyte na cofnięcie za tyleż millonów cedulek.

Kardynał Antamori umarł w Orwieto, w wieku 83 lat.

Król Neapolitański pozwolił znaczną liczbę zboża wyprowadzić z Sycylii do kraiów Oyca Świętego.

Podług wiadomości z Korsyki, nowy parlament Korsykański wezwał na swego prezydenta Biskupa d'Aleria. Teraz się zatrudnia roztrząsaniem ustaw swej nowej konstytucyi.

Z Turynu dnia 16 Grudnia.

Ogłoszona tu jeneralna amnestya dla wszystkich dezertarów, którzy się w pewnym czasie wrocą do służby J. K. M.

Strata, którąśmy ponieśli w dniach 23 i 24, iest daleko mniejsza, iakieśmy spoczątku rozumieli. Dwa bataliony Piemontki i Legioński, któreśmy rozumieli, iż się dostały w ręce nieprzyjaciela, przybyły do Ceva, i codziennie przychodzi ieszcze wiele oddziałów z armatami, które były rozpruszone. Jenerał Argenteau i wiele innych officyerów, którychśmy mieli za zabranych, powrocili, iako i Xzę Carignan, Margrabia Montafia i Hrabia, Latour d. 29 Grudnia do Ceva. Spomnieni Jenerałowie skoro tylko przybyli do swoich woysk zaraz ruszyli, ku Mondovi.

Z Genui dnia 27 Grudnia.

Francuzi cofneli się zupełnie z kraiu Piemontkiego; to korpus, które się było posunęło aż pod Ceva i blokowało przez dwa dni tę fortecę, za zbliżeniem się woysk z ziednoczono-Sardęskich, pod Xciem Carignan i Jenerałami d'Argenteau i Latour, porzuciło swoje przedsięwzięcie. To wyżej spomnione korpus rozciągnęło się powyżej Ceva aż do naszych ostatnich granic. Pomimo nayskuteczniejszych szrod-

kow, i ostrości, które użył Jenerał Francuzki Scherer w ukaraniu najmniejszej zdróżności, nasza ziemia iest wszelako teatrem wszelkiego gatunku rozpusty. Codziennie przychodzą do rządu naysmutniejsze zaskarżenia w tej mierze, a najbardziej z Sawony i Finale, gdzie mieszkają wiele ucisku od Francuzów doznają. Zmieszkańcami Laony takim samem sposobem sobie postępują pod pozorem, iż bardziej sprzyiali Austriako-Sardęczkom iak Republikanom. W Sawonie nałożyli wielką kontrybucyą.

Powiadają, iż nowo przybyłe 13 batalionów do Nicy, udali się na Vintimillia do Ormea.

Flotta angielska pod kommandą Admirala Jarvis ma wkrótce wyjść z Fio-renzo i udać się do Liworu.

Przybyła flotta ze wschodu o 40 żaglach ze zbożem, która już aktualnie odprawia w Mefsynie kwarantynę, powiadaia iż iest do Francyi przeznaczona.

Z Berlina dnia 7 Stycznia.

Xzę Jmć dziedziczny Oranii przybył tu z Brunswiku Baron Schrötter, minister stanu i woieny przejechał do Küstrynu.

J. K. M. mianował na swoich Postów i pełnomocnych ministrów:

Do dworu Hiszpańskiego, Hrabie Rohde, odwołany z Lizbony.

Do dworu Portugalskiego, Konsyliarza legacyi Barona Schladen.

Do dworu Szwęckiego, Konsyliarza legacyi Tarrach.

Do dworu Duńskiego, Barona Senft de Pilsach.

Z Franfortu dnia 31 Grudnia.

Woyska Hefs darmsztatskie, które od dawnego czasu na żołdzie angielskiem, przy armii Angielskiej Hanowerskiej były, powrocily tedy przedwczorem każde do swoich kwater. Pod czas proponowanego armistycjum od Jenerałów Francuzkich, były następujące stanowiska armii Celsarskich: Od lewego brzegu Renu, wzdłuż Speyerbach przez Neüstad aż do Kaiserlautern, a z tamtąd przez Ramsstein do Birkenfeld, Kirn, Sztromberg, aż do Dreyekenhau.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W PONIEDZIAŁEK DNIA 18. STYCZNIA 1796.

Z Paryża dnia 25 Grudnia.

Królowna Francuzka, prosiła przed swoim wyjazdem, aby pozwolono Pani Tourzel przesłedy iey guwernantce z nią pojechać; lecz iey to odmówione zostało, ponieważ Pani Tourzel dawała iey niektóre rady, które były rządowi przeciwne; ale zresztą co tylko żądała wszystko iey pozwolono. Wszystkie przygotowania do podróży były potajemnie poczynione. Pani Souzi i Pan Hu, którzy na żądanie królowney z nią pojechali, dopiero w sam dzień odjazdu o swoim przeznaczeniu u wiadomieni zostali. P. Souzi znajdowała się jeszcze 17 o dwie mile od Paryża na wsi. Obojgu oświadczył Minister wewnętrznych interesów Benezech, iż Córka Ludwika XVI wybrała ich sobie do swojej podróży, i że mają zupełną wolność powrocenia do Francyi, albo się zostać w Austrii. W ostatnim przypadku wolno im rozrządzanie swoim majątkiem, iak im się podoba; mogą nawet swoich krewnych potym do siebie ściągnąć. Minister wewnętrznych interesów Benezech i terażniejszy kommandant Paryzki Jenerał Chanes, mieli zlecenie urządzenia tej podróży. Obydwa udali się tedy o godzinie 11 w wieczor piechotą do Templu, wzięwszy z sobą królownę zaprowadzili ją do domu pierwszego gdzie już sześciokonnny powoz dla niej pogotowiu stał. Drugi powoz, dla iey ludzi stał na Bulewardzie przy Templu pogotowiu. Obywatel Cadet przygotował już wczasu wszystko w Templu. Pojechał także z nią obywatel Caron, którey iey w

Templu usługiwał. — W krotce oczekują tuż mienionych deputowanych za nią z Austrii.

Jenerał Laudremont, kommandant w Kale, został złożonym, ponieważ się uymował za będącemi tam wareszcie emigrantami, a w liście do Ministra sprawiedliwości oświadczył się przeciwko republikanizmowi, z przychylnością ku rządowi Angielskiemu.

Jenerał dywizyyny Rey, który armią na brzegach Brestu kommanderuje, pisał następujący list pod d. 14 t. m. do Dyrektóratu: „Jak skoro odebrałem obywatela, o nowym poruszeniu Szuanow wiadomość, zgromadziłem potrzebne wojska, aby ich układy wniwecz obrocić. Porostawiałem je nad Wilaną rzeką, i innych zagrożonych miejscach, Parreau, Penners & i okryłem l'Orient i Porte - Liberté. Nadni 10 kolomna Jenerała Lemoine pobiła Szuanów, 200 ludzi zostawili na placu. Jednem słowem, republikańskie kolomny pod Jenerałami Lemoine, Avril i Jenerał adjutantem Evrand, błąd wszędzie Szuanów i Anglicy gdyby się jeszcze do wyładowania pokusili, doznaliby tego samego losu, co i w Quiberonie.“

Na powtórne zażalenie się obywatela Richery, iż niektórzy ludzie, należący do flotty Francuzkiej, zostali od tamtejszych emigrantów zkrzywdzonymi, dał mu pierwszy Minister Hiszpański Xzę Alcudia następującą odpowiedź.

W odpowiedzi na W MPana pierwszy list pod d. 21 Października, o zaszytym zdaniu po przybyciu iego do Kadyx, mia-

tem honor W.M Pana zapewnić, iż już wszelkie dyspozycje są poczynione, aby uprzątnąć to wszystko, co by dobre porozumienie pomiędzy poddanymi J. Kato: M. i Francuzkami obywatelami mogło narużyć. Oznaymiłem W.M. Panu przytym, iż już wydany rozkaz, aby się emigranci oddalli z Kadyx, i żeby starano się wyszukać autorów tego gwałtu, na który się W.M. Pan sprawiedliwie uskarża; teraz jeszcze raz powtarzam iż nie ujdą kary. Z resztą zapewniam W.M. Pana w odpowiedzi na Jego ostatni list d. 20 Października, iż prawda w zdarzonej tey okoliczności, przez żadną intrygę nie będzie skalana. Król Jmć bynajmniey niewątpi o rzetelnym postępowaniu Francuzów, i jest nadto przekonany, iż officyerowie, i żołnierze Rzeczypospolitey, będą się zawsze w Hiszpańskich portach, uczciwie sprawować, i zapewnia zaraz, iż po wszystkich kraiach pod panowaniem J.K.M. zawsze znaywiększą przyaźnią przyymowani będą. Mam honor powtórzyć W.M. Panu uczucia szczerego szacunku & Lorezo dnia 13 Listopada 1795 Xzć Pokoju Alcudia.

Officyer, który dał opiekę emigrantom w Kadyx został zaraz złożonym. Przedaż Angielskich przyzów, które do Kadyx przyprowadzono idzie jwciąż. Świeżo wyszła z Tulonu dywizya, na prowadziła ich jeszcze więcej.

Przez Nicę przeprowadzono d. 6. więcej jak 8,000 wojennych brańców.

Don Alph. d'Ageire był w tych dniach, jako sprawujący tu interesy Hiszpańskie dyrektoryatowi prezentowanym

Na sefsyi Rady starszych d. 21. dał się Lacombe St. Michel kiedy o dezercyi mówił, słyszeć, iż pokoy może już bliżej jest jak rozumiemy.

W Cambrai złożono municypalność i kommandanta, a syn jego i z niektórymi jeszcze osobami został aresztowanym, ponieważ dopomagali royalistom mordować i rabować republikanów.

Słychać iż już i członki Dyrektoryatu złożyli swoje część do przymuszonej pożyczki.

W Bordeaux wyszedł już był luidor

do 7,200. liw. ale nagle aż na 4,000. spadł.

Jenerał Perignon iedzie niebawnie na posła do Hiszpanii.

Dyrektoryat miał żądać na przyszłą kampanią, jeżeli tym czasem pokoy nie dojdzie 1,500. millionów w gotowych pieniądzech.

Dzisiaj kosztuje luidor 5,000. liwr.

Na dniu 21. Dyrektoryat posłał do Rady pięciuset poselstwo, w którym nalegał o jak nayszybsze obmyślenie funduszów na zaspokojenie teraźniejszych potrzeb kraju. Na wniosek Defermonta zamieniła się Rada w jenerálny wydział, aby się względem poselstwa Dyrektoryatu naradzić. Przysłuchujący się musieli natychmiast ustąpić; ten wydział trwał jeszcze i na drugi dzień. Na sefsyi 23. dekretowała Rada; iak tylko dwie trzecie części przymuszonej pożyczki do skarbu wnida, tedy blachy, matryces, &c., które służyły do wybienia afsygnatów mają być zaraz zniszczone. Mafsa wbiegu będących Afisygnatów niemoże przechodzić 40,000. millionów. 2. Wszystkie ruchomości, i do handlu służące rzeczy, które do narodu należą, są do dyspozycyi Dyrektoryatu, który ich może przedać, zamienić, tak iak mu się tylko najlepiej będzie zdawało dla użytku kraju. Te tylko rzeczy wyiawszy, które są do służby lądowej i morskiej potrzebne. 3. Wszystkie dawniey królewskie dobra i lasy, tudzież dobra Xżat krwi i emigrantów, wyiawszy Fontenebleau i Werlsail, mają być sprzedane, i do dyspozycyi Dyrektoryatu się oddać. 4. Oddać się jeszcze do dyspozycyi Dyrektoryatowi i te części narodowych lasów, które są od wielkich lasów oddzielone, i które nie mają 300. morgów. Dyrektoryat ma moc przystąpić zaraz do układów, które mu względem tych artykułów od kompanii handlowych będą proponowane. 5. Reszta narodowych dóbr, wyiawszy 1,000. millionów, które są dla obrońców oyczyny przeznaczone, mają służyć za hipotekę afsygnatów. Także i zamek w Bordeaux zwany

Trompette ma być sprzedany. — Rada starszych, która się równie z powodu tego poselstwa w jeneralny wydział zamieniła, potwierdziła wszystkie te rezolucye. — Boudin podał potym Radzie pięciuset następującą listę dawnych królewskich dóbr, które teraz będą sprzedane: Meudon, St. Cloud, Vincennes, Boulogne, St. Germain, Choisy, le Vezin, Marly, Rambouillet, Chantilly i Brandy. Na pytanie, czyli wszystkie lasy przy tych dobrach będące, będą razem sprzedane? powstał żywy spór, aż nakoniec rezolwowano iż tę rzecz w sekretnym potym wydziale roztrząsa.

Na wczorajszej sesyi dekretowała Rada pięciuset, iakeśmy już w ostatniej gazecie namienili, iż wszystkie afsygnaty, które z przymuszony pożyczki powrócą, będą spalone, i że ci obywatele, którzy w Paryżu nieodniesą przypadający na nich części przed 5. Stycznia, a w departamentach przed 20. po upłynionym tym czasie, będą musieli zapłacić ich w gotowych pieniądzach, lub w złotych albo srebrnych rzeczach, albo w zbożu, ponieważ już afsygnaty niebędą w stosunku 100. liw. do 1. brane. Obywatele mogą takowe składki popłacić, chociaż jeszcze nie są otaxowanemi. Ekkuza iakoby jeszcze nie były tacy poczynione, niebędzie służyć za wymówkę tym, którzyby dopiero po upłynionym terminie płacić chcieli. Ci, którzy więcej zapłacą, iak będą otaxowanemi, odbierają resztę nazad. I tę rezolucyę Rada starszych potwierdziła. Treilhard jest obrany prezydentem Rady pięciuset, a Vernier Rady starszych. Członki nowej komisji na wniosek Sieyesa są: Ramel, d'Auchy, Defermont, Monnot, Gilberd de Molieres i Crafsoux.

Z Paryża d. 29. Grudnia.

Mamy tu wiadomość, iż pomiędzy naszymi armiami Reńską i Mozelską, i Austriackimi pod Feldmarszałkiem Clairfait i Wurmzerem, dochodzi armistycjum. Ratyfikacya jego nieznaidzie zapewne żadney trudności ze strony naszego rządu, ponieważ sam upoważnił do tego Jenerałów. Ta wiadomość niezmiernie ukontentowanie w

całym Paryżu sprawiła, ponieważ się spodziewaia, iż przez to pokój się przyspieszy.

Bieg do Hamburga, który na nowo do 45,000. powstał, znowu się naprawił; dziś jest 36,000. 35,000.

Jenerał Scherer po otrzymanych zwycięztwach we Włoszech, wydał następującą odezwę do naszej tamtejszey armii:

”Żołnierze! zwyciężyliście swoich nieprzyjaciół, okazaliście prawdziwe męstwo, i zasłużyliście się dobrze oyczyźnie. Ci, którzy się pomiędzy wami z szczególniejszą walecznością dystyngwowali, odbiera powinna sobie nadgodę, i ja oznajmię Rzeczypospolitey Francuzkiej ich piękne czyny.

Ale żołnierze! w ten czas, kiedyśmy za wolność zwyciężali, splamili się niektórzy pomiędzy wami złodziejstwem, paleniem, rabunkiem i grubiaństwem na przeciw kobiet i dziewcząt. Naywięceyscie podobnych występku na gruncie Genueskim popełnili; w kraju, którego mieszkańcy nie wam złego nieuczynili, i nie miesza li się do koalicyi i waszych nieprzyjaciół. Żołnierze! Wasz oyciec, wasz wodz upomina was po ostatni raz, abyście się nie wazyli dopuścić więcej takowych czynów, na które się natura wzdryga, i które naszą armią Włoską upadlaia. Znaie ustawy, które karę śmierci, za podobne wykroczenia naznaczaią. Niemożecie się niczym wymówić; bo chociażbyście byli i wzdobytym kraju, to tylko dla tego wzięliście oręż wrękę, abyście wykorzystnili tych wszystkich, którzy się przeciwko waszey oyczyźnie uzbroili, ale nie żebyście spokojnego mieszkańca do rozpacz przywodzi li, i słabą płeć, która tylko cnotę i lzy przeciwko wam wystawić może, znieważali. Oświadczam wam, żołnierze! niniejszą odezwą iż odtąd umyśliłem, naypierwszego zpomiedzy was który się podobnych występku dopuści, podług wszelkiej surowości ustaw, natychmiast ukarać kazać. Wiem ia, iż pomiędzy officyerami, a nawet i pomiędzy sztabofficyerami znayduia się tak podło myślący ludzie, którzy podobne zbrodnie wspieraia;

ale będą jeszcze surowiey ukaranemi iak żołnierze, których się tak haniebnym sposobem spółwinnemi czynią. Kommandanci kompanij, batalionów, Szefowie pojedynczych korpusów i Jenerałowie dywizyjni, odpowiedzą za wszystkie przestępstwa żołnierzy, jeżeli nieokażą dowodów, iż się starali zapobiegać im. Przykazuję na ten koniec, aby wszyscy Szefowie brygad, każdy w swoim kantonie, rozkazali indagacye wyprowadzić i wszystkie zażalenia mieszkańców wystuchali, i te iak naydokładniey do główney kwatery odsyłali; a jeżeli się naymniejszey opieśzałości w tym punkcie dopuszczą, deklaruję ich iako spółwinnych, i podpadających karze. Co dwa dni mają Brygad-jenerałowie, Jenerałowidywizyynemu dać rapport o sprawowaniu się swey pół brygady, a Jenerałowie dywizyjni, mają niebawnie do główney kwatery donieść. Naymniejsza zaś opieśzałość będzie surowo i przykładnie ukaraną.

Popisano Scherer.

Z Włoch dnia 26 Grudnia.

Wielki Xże Jmć Toskański znalazłszy się w tym razie, iż niemoże się więcej wyręczyć w swoich interesach ministeryalnych Hrabia Carlettem w Paryżu, z przyczyn, które się tylko do iego osoby ściągają, i gdy będąc w sposób iak naybardziej przyiacielki od wykonawczego Dyrektoryatu obligowanym, aby tam innego Ministra posłał, któryby był w stanie utrzymać dobrą przyiaźń i zgodę, która pomiędzy obiema Rządami szczęśliwie panuje, i co raz mocnięy ją ugruntować; zaczęmy Raczył do tego wezwać sekretarza Rady Stanu i Skarbu Don Nerego Xcia Corsini, w tym samem charakterze, iaki posiadał spomniany Hrabia Carletti, człowieka pełnego gorliwości do usług swego Monarchy.

Do portu do Liworna, przybyło z Egiptu wiele okrętów ze zbożem; urodzay był tam tego roku bardzo obfity, i dla tego też pozwolony wywoz.

DONIESIENIA.

W Drukarni JPana Maya w Krakowie, wychodzi niniejsza Gazeta od Nowego Roku 1796. dwa razy na tydzień. Zamiarem tey Gazety będzie dostarczać Publicznosci w oyczystym ięzyku wszelkich wiadomości, iakich nam różne zagraniczne pisma udziela, lub się też w kraju zdarzą. A że każdej gazety naypierwszą zaletą predkość doniesień; więc Redaktor tey Gazety szczególniejszey staranności dołoży, nieoszczędzając ani kosztu, ani pracy, aby Publicznosci iak nayprędzych wiadomości dostarczał.

Gdy zważając nieustanne uzbraiania się Porty, zdaie się iż w tamtych okolicach na bliską się wojnę zanosi; więc żadna z krajowych gazet niebędzie miała tyle sposobności, co Krakowska udziela-
nia publicznosci z tamtych stron przez Węgry, iak nayświeższych i naypewniejszych wiadomości.

Niniejsza Gazeta będzie wychodzić regularnie drobnem i pięknym Drukiem, na dwóch pół arkuszkach in 4to. dwa razy w tydzień, to jest: w Poniedziałki i Czwartki o godzinie 11. zrana. Cena Prenumeraty bez poczty Zł: 36. na rok, a na pół roku Zł: 18. Z pocztą Zł: 54. na rok, a na pół roku 27. Każdy numer bez prenumeraty kosztuje groszy 18.

Kładąc tak mierną cenę, podchlebia sobie Redaktor, iż tym większą znajdzie liczbę Czytelników; zwłaszcza iż tu każdy znajdzie to, czego by po kilkunastu zagranicznych gazetach musiał szukać. Wszelkie doniesienia i oznajmienia będą miały miejsce za przyzwolitą zapłatą w tey gazecie.

Tu w Krakowie odbiera się prenumerata w Księgarni JPana Maya, a po prowincyach można na naybliższy siebie pocztie prenumerować, lub się do Pocztańtu Krakowskiego do JPana Mężeńskiego udać, a w Galicyi do Pocztańtu Podgurskiego.

Swieżo Przybyły tu do Krakowa z Warszawy Farbiarz, ma honor zalecić się Prześwietney Publicznosci: Iż farbuie Materyie, Musliny, kartony, Sukna, różne bawełniane rozmaitego gatunku rzeczy, narożne kolory i iak w naylepszym lustrze i trwałym kolorze. Gazy i Syce na nowo pierze. Niemniey żona iego robi watę w uaylepszym, gatunku, kornety czypeczki i inne modne stroie dla Dam. Mieszka na Kleparzu przy młynach górnych u Jmci Pana Xromera w kamienicy pod Numerem 7.